

tem odplavi. Tudi če so tla presuha, ni dobro živine na-nje goniti; tla se tako še bolj utrdijo in postanejo nesposobna za kakoršnokoli travo.

Vsled sprememb, ki so se vršile zadnjih dvajset let na gospodarstvenem polju, kakor tudi v trgovini z Ameriko in Avstralijo je pridelovanje žita v naših avstrijskih deželah jako oslabilo. Škodo, ki nam je iz tega izrastla, treba bo bržkone nadomestiti z živinorejo. Da pa bo to mogoče, treba je pred vsem izvrstno obdelanih travnikov, ki naj dajajo potrebne piče. Zato opomnimo naše gospodarje še enkrat na to stvar in trdno upamo, da naši sveti ne ostanejo brez uspeha.

O konjereji.

Žrebeta, katera so prejšnje mesece vsak dan le nekoliko ur na prostem bila, smejo ta mesec vsak dan celi dan biti pod milim nebom. Nič jim ne škoduje ne dež ne vroče solnce. Treba je tudi že začeti žrebeta voditi sem ter tje na kontarji, da se privadijo redni hoji. Ta vaja je posebno važna za premiranje, pa tudi za prodajo konj. Priporočati je tudi gospodarjem, da žrebetom večkrat vzdigajo noge ter nekoliko na kopito potolčejo s kamenom. S tem privadijo žrebeta, da si dajo rada snažiti kopita, pozneje pa podkovati.

Žrebeta začenjajo že jesti in zatoraj opominjamo konjerejce, naj jim ne napravljajo previsokih jaslic. Previsoke jasli so krive, da postanejo žrebeta sedlasta to je, da imajo opognjen hrbet. Ta napaka pa je očesu neprijetna in toraj dobri prodaji škodljiva.

Sejmovi. Dne 30. julija v Kostrevnici. Dne 1. avgusta v Dolu, v Ormoži, v Gomilici, v Konjicah, v Lučanah, v Marenbergu in pri Sv. Martinu pod Vurbergom. Dne 2. avgusta pri Sv. Lenartu v slov. gor. in v Radgoni.

Dopisi.

Iz Zlogone na Pohorji. (Spomini, zahvala.)

Čas urno teče in letošnja žetva je tukaj, bodi nam toraj še dovoljeno, nekoliko besedij izpregovoriti iz lanskih spominov. Kakor je že znano, so lani kmetje v Čadramski okolici, posebno pa še v Zlogoni in Gori silno škodo trpeli po toči, zato so se priporočali svojim vrstnikom, kateri niso tako nesrečni bili, naj bi jim s kakoršnimi koli darovi pomagali, da bi lažje prestali slabe čase. In ker tudi tukajšnji kmetje niso nikoli zaostali, kadar je bilo treba kakim ponesrečencem kaj darovati, zato je bilo tudi upati, da v slabem času ne bodo brez pomoči ostali. In res nekoliko je bilo obdarovanih že v jeseni, deloma z denarjem, deloma s sočivjem, kar so na prošnjo velečastitega gospoda župnika po bližnjih krajih nabrali. Bodi tem potom izrečena srčna zahvala č. gosp. župniku za njih trud, kakor tudi vsem blagim dobrotnikom, kateri so sebi pritrgali in bližnjemu v pomoč kaj darovali: še enkrat hvala jim! Dne 17. junija pa je prišel tukaj v Čadram že dolgo pričakovano in obljubljeno miloščino deliti poškovancem iz Celja sam gosp. c. kr. okrajni glavar, pri tej priložnosti je bilo obdarovanih okoli 70 posestnikov v znesku po dva, tri ali štiri goldinarje; koliko so prejeli viničarji in najemniki, ni znano, le to je znano, da je prej zmanjkalo denarja, kakor pa ljudij, kateri bi še bili tudi radi kaj dobili. Komur je lanska škoda v tem kraju bila znana, rad pritrdi, da preobilna ta podpora ni bila in po pravici smemo reči, da bi bil že lahko celi kraj gladu izumrl, ko bi bili samo na to čakali, kar bi od drugih dobili, a da se kaj takega nij zgodilo, zato so skrbeli naši rodni

bratje Hrvati, kateri so vedno, skoraj v vsako nedeljo turšico prodajali v Čadramu. Zato pomanjkanja še ni bilo, pa to je treba pomisliti, kedaj se bodo zadelale denarne vrzeli, katere so se vsled pomanjkanja domačega živeža napraviti morale. Letos gotovo ne; čeravno so ozimna žita še precej lepa, imajo vendar slabo ceno. Vina pa tudi ne bo, ker letos je trs komaj zdrave rozge pognal, ne pa da bi rodil. Sicer zelo priporočajo zoper peronosporo škropiti, ali kdo bo letos škropil, ko mu ničesar stroškov ne vrne? Najboljšega leta se sicer še letos ne moremo nadjati, vendar ako nas še Bog posihmal, kakor do zdaj varuje hudega vremena, bomo vsaj zavoljo živeža brez skrbi, za pijačo bode pa že Bog skrbel. Vsem našim dobrotnikom iz srca želimo, naj jim ljubi Bog stoterno povrne, kar so zavoljo nas zgube trpeli, sami sebi pa, da bi nam ne bilo treba več takih časov doživeti in da bi mogli veselejše novice po svetu naznanjati.

Iz Črešnjic. Od 25. junija do 3. julija t. l. smo imeli v tukajšnji fari veliko duhovno veselje. Obhajal se je namreč po preč. gg. Janezu Macur, Alojziju Pogorelec in Francu Kitak, misijonarjih od sv. Jožefa pri Celju, sv. misijon. Ta misijon je bil od Boga očitno blagoslovljen. Od začetka do konca so bile spovednice neprenehoma obložene in poslušalcev pri ganljivih govorih je bilo zmirom dovolj, da-si je fara le majhna ter so imeli ljudje v tem času veliko dela. Gotovo je mnogo, mnogo src, prej potrhih in žalostnih, zdaj potolaženih in veselih. Vse se je vršilo v najlepšem redu. Zlasti blagoslovljenje misijonskega križa, konečna pridiga pod milim nebom ter potem prekrasno razvita procesija na visokem hribu je gotovo vsakemu pričujočemu globoko v srce seglo. Misijonski križ, izvrstno delo Ferd. Stuflesserja, iz Gradna na Tirolskem, so nosili trije obče spoštovani možje. Pred križem je pa šla dolga vrsta ovenčanih deklic. Enake procesije še tukaj nikdar ni bilo in tudi ne toliko ljudstva ter tako navdušenega in vnetega za sveto stvar. Ko slednjič v cerkvi po zahvalni pesmi domači župnik spregovori zahvalno besedo preč. gg. misijonarjem, so jim tudi vsi pričujoči, globoko ganjeni, trikrat na glas zaklicali: Bog jim povrni! — Pač prav imaš, ljubo slovensko ljudstvo, da čišlaš duhovne dobrote ter si iščeš v sv. veri tolažbe, ker drugače itak nimaš ničesar, kakor težko delo in toliko drugih težav. Drugi den zgodaj smo še spominjali se rajnih in imeli za nje sv. opravilo. Potem pa so se preč. gg. misijonarji poslovili. Teklo je mnogo solz. Naj jim izrečemo tudi s tem v imenu cele fare in vseh sosedov še enkrat presrečni: Bog povrni ves trud, ki so ga z nami imeli tako potrpežljivo in radostno. Hvala pa tudi preč. gg. sosednim župnikom Ivanu Čagranu in Blažu Dolinšku za blagovoljno pomoč pri tem svetem opravilu.

Iz Ljutomera. (Župan, tajnik.) Pri našem občinskem zastopu pojejo zdaj napete strune. Zdaj dobro čutimo, da imamo novega župana — lekarja Schwarz. Ta mož je po rodu Čeh. Nekdaj je bil drugega mišljenja. Bil je ud čitalnice ter je popeval z nami slovenske pesmi, da ga je bilo veselje slišati. Pa iz Pavla je postal Savel. Zdaj mu mrzi vse, kar ga je nekdanje veselilo. Se bolje, kakor sam naš župan, poganjata se za nemško stvar dva znana moža: c. kr. davkar Aleksander Duller in poštar Franček Mavrič. Pred kratkim je bila seja občinskega odbora. Dosedanji občinski tajnik Viljem Schneider je prosil, da mu vsled bolezni ni mogoče več službe opravljati, in da se mu naj da za mnogoletno službovanje kaka vpokojnina. — A gospod davkar Duller je bil drugih mislij. Ta gospod je predlagal, naj se da gospodu Schneiderju le tri mesece prosto stanovanje z dozdajnim plačilom, potem pa ne niti krajcerja več. Ta predlog je bil sprejet z vsemi nasprotnimi glasovi, tudi

trgovec gospod Matjaž Zemljič je za-nj glasoval. To je torej plačilo možu, ki se je polnih 26 let trudil v občinski službi, vporabil najbolje moči v njeno korist in pri tem skoro popolnoma izgubil — luč svojih oči. To je hvaležnost! Slovenci, odprite oči in pogledajte, kako naši nemški nasprotniki plačujejo šestindvajsetletni trud onemoglemu, skoro oslepelemu možu.

Od Sv. Jurija na Ščavnici. (Javna zahvala.) Krajni šolski svet pri Sv. Juriju na Ščavnici in šolsko vodstvo v imenu gg. učiteljev štejeta si v prijetno dolžnost, odtod k Kapeli odšedšemu velečastnemu kaplanu, g. Jerneju Frangežu izreči zasluženno zahvalo za veliki trud, ki so ga imeli kot vesten katehet s šolsko mladino naše šole in za njihovo naklonjenost, katero so skazovali odkritosrečno skozi 4 $\frac{1}{2}$ leta tukajšnjemu učitelstvu blagodušno in neumorno nas spodbujajoč na geslo:

Kadar cerkev, dom in šola svoje sile slože,

Narodu se boljša bodočnost pričakovat može.

Želje vseh zavednih Šentjurčanov so: Bog naj Vas spremlja na Vaših potih ter Vas zdravega in krepkega ohrani v prid cerkvi, domovini in šoli. Mi se bomo Vas zmiraj s hvaležnim srcem spominjali, ohranite tudi nas v blagem spominu. Na neprijetnosti, ki so morebiti Vaše za vse dobro vneto srce grenile, pa blagovolite pozabiti, provzročiteljem tistih tpa odpustiti, kajti bolje je, krivico trpeti, kakor delati.

Jernej Košar,
načelnik kraj. šol. sveta.

Josip Mihelič,
šolski vodja.

Iz Razborja. (Zalostno novico) Vam imam poročati. Nemila smrt pokosila je nam jako priljubljene gospoda župnika Antona Potočnika. Še pred tremi tjedni čvrsti in čili, v cvetu moške dobe, legli so dne 25. junija v postelj, s katere niso več vstali. Po 12-dnevni mučni bolezni izdihnili so dne 6. julija ob polu sedmih zjutraj svojo blago dušo, zapustivši nas osamljene, žalujoče ovčice. Kako so bili priljubljeni pri bližnjih, kakor oddaljenih, kazal je slovesni sprevod dne 8. julija ter ga se je vdeležilo razven mnogobrojne obilice ljudstva štirinajst duhovnikov in štirje učitelji. Nagrobnico govorili so kaj ganljivo čast. gospod Hajšek, dekan Bistriški, popisujoč blago življenje prerano zamrlega gospoda župnika. Iz govora prevzeli smo si nekaj podrobnostij pastirovanja rajnega gospoda. Rojeni na Gubnem pri Pilštanju leta 1850, obiskovali so tam ljudsko šolo ter že rano kazali nenavadno nadarjenost. Vsled tega dali so jih oče v Celje na gimnazijo, katero so tudi z odliko dovršili ter bili v bogoslovje leta 1870 sprejeti. Leta 1874 v mašnika posvečeni pomagali so pastiriti v Vitanji, v Starem trgu tik Slov. Gradca, v Marenbergu, Čadramu, Slov. Bistrici, odkodar so nastopili našo faro kot župnik pred tremi leti. Neosahljiva gorečnost v spolnjevanju svojih težkih dolžnostij, izborna ljubeznjivost v poslovanju s svetom in redka učenost dičja je ranjkemu gospodu preblogo srce. A pri vsem tem so bili vendar ponižni. Hipoma pridobili so si vsa srca faranov, bili pa tudi kot dober govornik na okoli daleč priljubljeni. Tem huje nas je nemilo iznenadila bitka smrt in v srce segajoče jokanje ob grobu pričalo je, kako radi smo jih imeli. Ko so jim pevci svoj: »Nad zvezdami« v slovo zapeli, bil je jok brezmejen. Vsako oko je bilo rosno, vsako srce ganjeno. Bodi jim večna krona tam za neumerjeno budljivost in vneto delovanje v vinogradu Gospodovem, tukaj pa neprejenljivi hvaležni spomin.

Iz Slov. goric. (Občinsko.) Odkar je g. Ornik, nadučitelj odšel od Sv. Ane, imajo tako prasko, da se razlega daleč po prijaznih Slov. goricah. Popred je pri cerkvi oznanjeval imenovani gospod, a sedaj si je Šavniška občina izbrała svojega listonoša za oznanitelja. Ker se

pa tukaj delita dva politična okraja: Sv. Lenart in Cmurrek izbrale so si občine, spadajoče v okraj Sv. Lenart, tudi svojega za oznanitelja, on si gotovo to zasluži, ker je reven, nezmožen težkega dela in po vrhu še iskren Slovenec in obče poznan v Slovencih. Ali kako se začudijo naše poštene petere občine, ko mu predstojnik Šavniški prepove, da ne sme več oznanjevati. To je občine tostranske silno razžalilo, češ: kadar je v cerkvi in šoli kaj potrebno, tedaj so dobre te občine, pravice pa bi ne imele nobene; po takem bi samo Šavniški poglavarji radi celo faro vladali.

Iz Gornjega grada. (Šolstvo.) Kakor je že čitateljem znano, imamo mi trirazredno ljudsko šolo, kar pa jim ni znano, je to, da sta sedaj dva razreda na njej zaprta. Gospa podučiteljica ima že od velike noči dopust radi boleznii, in sedaj je še gospod učitelj zbolel, tako da sedaj v trgu dva razreda zaprta stojita. Čudim se, da slavni šolski svet se prav nič ne zmeni za to stvar; če pa stariši otroke doma obdržijo in jih parkrat v šolo ne pošljejo, pride pa hitro kazen. Ali če, kakor sedaj pri nas, šola zaprta stoji, je pa vse dobro. Ker sem ravno pri šolskih zadevah, naj se še rajnega nadučitelja Červa spomenim, kateri ima mnogo zaslug ali še lesenega spomenika nima. P. J.

Z Ribnice. (Točnost ali ka-li?) V občini Ribnica-Hudikot je bila volitev obč. odbora dne 28. januarja. Zavoljo nekega pooblastila nasprotne stranke vložil se je od naših priziv, katerega rešitev in odlok smo še le zdaj pričakali, in se glasi: nove volitve! Zavoljo te malenkosti napravljati ob največjem delu pöta okoli 100 volilcem, vzbujati zopet polegla sovraštva in strasti z novič in to po preteku pol leta, zdi se nam vendar nerazumljivo ali bolje, sumljivo ter v korist nasprotne stranke. Toda Slovenci, ne udajte se, pustite ob največjem delu vse h krati in idite zopet na volišče! Naj nasprotna stranka in svet izvé, da ste možje, narodnjaki!

Iz Ljutomerskih goric. Na predvečer sv. bratov Cirila in Metoda smo tudi mi, akoravno revni stanovci, večinoma viničarji naredili kres na čast našima blagovestnikoma; da je bila cela reč bolj glasna, nabrali smo nekoliko denarja za smodnik in smo z možnarji streljali, da se je razlegalo daleč tje po Murskem polju. Visoko v zraku obesili smo v podobi zvezde iz papirja izrezane imena, sv. bratov znotraj zvezde in tudi na vsaki strani v papirnatih oblak so gorele luči. To je bilo kaj lepo videti iz daljave, vendar je bila vsa ta čast, ki smo jo s tem naredili sv. bratom, le majhna pičica v primeri njunih neprecenljivih zaslug za naš narod slovenski; dolžni smo nju tedaj častiti od leta do leta bolj, tako daleč, da bi to prišlo v občno navado po vseh slovenskih krajih, kakor je povsodi to v navadi na velikonočno soboto. Vi premožnejši ljudje po vaših in trgih lahko bi takšne slovesnosti napravili na večih krajih, da bi tako tudi druge sosedje s tem izgledom vneli za tako blago početje. Narod slovenski, ki lepih svojih praznikov nikdar ne opusti, gotovo tudi tega preiminitnega godovanja v prihodnje ne pozabi.

Iz Lembaha. (Lurska Marija.) Spet ti naznanjam, dragi Gospodar, novo veselje, katero so nam priredili naš. č. g. župnik v nedeljo 17. julija. Nismo še pozabili in nikoli ne bomo slovesnosti novih zvonov, katera je bila dne 12. junija. Prijazna Lembaska vas je takrat bila podobna krasnemu sotoru, ki je ozaljšan z venci, zelenjem in mnogobrojnimi zastavami. Ni bilo hrana brez venca, zastave in kinča. Veselo in navdušeno je vse bilo od mladega do najstarejšega človeka. Obširni popis slovesnosti zvonov bode gotovo poznej došel. Podajmo se k slovesnosti Lurske Marije! Neka gospa je kupila pri zlatarju gosp. Dohnaliku v Mariboru

Lurško Devico in njo je podarila farni cerkvi v Lembahu. Dan in ura slovesnosti je bil napovedan. V nedeljo, dne 17. julija se je popoldne ob 2 zbrala šolska mladina z učitelji pri cerkvi, prišlo je tudi mnogo odraslih ljudi in čez 60 belo oblečenih deklet. Teh je 8 neslo lep tron za novo podobo Matere božje. Po večernicah se poda dolga procesija, katero so vodili gospod župnik, h križu na polju in ondi pričakuje Lurško Devico. Ko gospod Dolnalik na okinčanem vozu pripelja novo podobo in njo razkrije, smo veselo zaklicali: oh kako lepa je! Tukaj pri križu so čast. gospod župnik njo blagoslovili in spregovorili nekaj besedij, potem pa zapojejo zvonovi, strelba zadoni in s pobožnim petjem in molitvami sprejmljamo ljubo Devico k farni cerkvi. Solznati smo bili pri procesiji, razjokali pa se smo, ko pridemo v razsvetljeno hišo božjo, na nov dom Lurške Device. Odmolili smo litanije lavretanske, in preden smo zapustili hišo božjo, smo še enkrat poklekili pred sveto Devico, ponižno smo se nji priporočili in njo prosili, naj bode naša mila mati, mi pa bomo njeni zvesti otroci. Hvala bodi čast. gospodu župniku, da so nam priredili spet novo veselje, in hvala dobri gospej za njeni mili dar. Slišali smo, da bodemo letos imeli še tretje veselje. Pri križu na polju, kjer smo pričakovali nove zvonove, Lurško Devico, bode se kapelica stavila.

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Avstrijsko. Državni zbor je dognal svoje delo v četrtek so razšli gg. poslanci, vsak v svojo domovino potem, ko so vsprejeli vse načrte postav za kronsko veljavo, včeraj pa so isto storili v Gosposki hiši. Sedaj pa se začne delo za ministra. Baron Rothschild se dela, kakor da bi ne dal rad posojila ministru za drž. finance, češ, da mu premalo vrže, vsled tega pa le-ta misli, da shaja tudi brez posojila, če ne bodo pretrdi ti, ki imajo državne zadolžnice ali obligacije v rokah. Ako vsprejmejo le-ti nove obligacije za stare, ne da tirjajo gotovega denarja za-nje, potem ministru ni treba posojila. Upamo, da to storijo. — Da odstopi vojni minister, fem. baron Bauer, neki ni resnica. Tudi pri njem hodi za denar: on ga več tirja, finančna ministra, avstrijski in ogerski, pa ga ne dasta.

Štajarsko. Kakor druga leta, tako tudi letos nemški liberalci niso volili koga niti izmed nemških konservativcev, niti slovenskih poslancev v delegacijo. Našo deželo zastopa v njej torej le nemški liberalci. Lepo to ni in tudi ne pravično, ali liberalno je tako. — »Südmark« izdaja nov list kot prilogo nemških listov; ne verjaniemo, da bode sedaj kasa tega društva bolj polna. Tudi Nemcem, kar je zmernih, preseda to društvo, saj ga ni treba pa dela vendar-le veliko prepira v raznih krajih.

Koroško. Deželni poslanec P. Lax je odložil poslanstvo in bode nova volitev dne 20. avgusta. Da Slovenci zmagajo, ni upanja, kajti volilni okraj je tako sestavljen, da slov. volilci ne morejo priti do večine. Vsled tega se letos ne vdeležijo volitev. Škoda! — Tujcev je letos precej po deželi. Denarja pustijo taki res nekaj, toda v npravnstvenem oziru ne prinesejo tujci, najbolj judje, sreče v deželo.

Kranjsko. Deželna vlada je ustavila sklep mestnega zastopa v Ljubljani, po katerem naj bi bila imena ulice le slovenska, ker tak sklep krati neki pravice Nemcev. Kaj pa je torej s pravicami Slovencev v Mariboru, na Ptuiju, v Celji? V vseh teh mestih ne najde človek

niti ene ulice, da ima poleg nemškega slov. ime in vendar prebiva v njih razmerno več Slovencev, kakor v Ljubljani Nemcev. — V Novem mestu je nekaj nemškutarjev in ker ne morejo doma priti do moči, grdiijo slov. naprave, zlasti pa tamošnjo gimnazijo po nemških listih, n. pr. v »Tagesposti«, »D. Wachti«. To je malo častno za njih »nemško omiko«.

Primorsko. Ker je dež. glavar, grof Coronini propal o volitvah za občinski zastop, vjezilo ga je tako, da se je odpovedal poslanstvu; nazadnje pa si je vendar-le premislil in tako ostane še naprej v svojih častnih službah. On ni prijatelj Slovencev, toda tudi čez rmeno-črne mejnike, tje v Italijo ne gleda, kakor drugi.

Tržasko. V delegaciji zastopa Trst in okolico jud. dr. Luzzato, ali res ne morejo Italijani biti brez svojega juda? — Pomorsko društvo Lloyd dobi novo ladjo, izdelano v Londonu. Ta ladja bode največja, kar jih ima društvo. Društvo dobiva veliko podporo od države.

Istersko. Pri c. kr. okr. sodnji v Trstu je bil obsojen kmet Ivan Nemec na en mesec v ječo, ker se mu je dokazalo, da je pri obč. volitvah v Gažonu volil dvakrat: za se in za Gregorja Nemca; se ve, da je volil z Lahi in more biti tudi na njih prigovarjanje.

Hrvaško. Skof dr. Strossmayer misli, da ni mogoče ogerski vladi prenarediti jugoslovanske akademije v hrvaško-slovansko. To bi bilo zoper pravila akademije. Resnica, ali kedaj se madjarska sila zmeni za pravico?

Ogersko. Bela pl. Lukacs je postal minister za trgovino. Možu se poje hvala, da je jako nadarjen pa tudi vnet za madjarsko slavo. — Povodenj je na mnogih krajih napravila veliko škodo.

Vunanje države.

Rim. Kakor se poroča, imenujejo sv. oče Leon XIII. dalmatinca o. E. Soldati za nadškofa in patrijarha v Benetkah. Soldati je torej avstrijec po rodu.

Italijansko. Koliko šteje Italija prebivalcev? Po novem štetju ima jih 20.847.191, v desetih letih se je število nategnilo za 1.608.910, ali tudi izselilo se jih je veliko v daljno Ameriko. — Kralj Umberto je daroval za prebivalce, katerim je poškodovana lava iz gore Etna posestva, 20.000 lir, škoda pa je jako velika.

Francosko. Anarhistov prihaja čedalje več v glavno mesto francoske republike in bati se je ondi novih nesreč. Mesto je sicer pomnožilo število redarjev, ali kaj pomaga, ko se tudi število anarhistov in sploh ljudi, ki hočejo živeti na lahkem, od pohajkovanja, jako silno množi!

Belgijsko. Zmerom bolj se kaže, da ne bode nič iz splošnje volilne pravice, kajti liberalci se bojijo, da bi jim potlej ne bilo moči več priti do večine. Zato se branijo enake postave na vse kripje.

Nemško. K Bismarcku, ki biva sedaj v Kisingu, je prišlo zadnje nedeljo kacic 4500 mož iz raznih mest in je vidno, da je to trolasemu knezu ljubo, ker bode cesarju v oči. Drugih nasledkov pa brž tudi taki »pohodi« nimajo za državo, najmanj pa pomorejo njemu kedaj na prejšnje mesto. Za-nj je le še »mesto mrmranja«.

Rusko. Minister za drž. finance, Višnjegradski je odstopil, ker se mu zdravje še ni vzboljšalo. — Kolera se širi in je od četrta do petka v raznih mestih zbolelo 699 ljudi, izmed teh je 391 jih umrlo. Najbrž pa je še to število prenizko.

Bolgarsko. Čvetero morilcev ministra Belčeva so ujeli ter jih obsodili, enega na vešala, druge pa v ječo na čas življenja. Pri obravnavi se je pokazalo, da so zločinci živeli ob ruskih denarjih.

Srbsko. Prejšnji kralj, Milan se ne da miru ter hoče sina, mladega kralja Aleksandra, spraviti na slaba